

[H. P. Hansen (Præstø A.).]

Ønsker er i særlig Grad kommet til Orde gennem Deputationer fra forskellige Organisationer, hvad der vel næppe er stort at sige til. De Organisationer, der over for Udvalget har fremsat Ønsker i den her nævnte Retning, er „Foreningen af Fabrikker og Grossister i Elektricitetsbranchen“, „Maskinmestrenes Forening“, „Elektroinstallatørforeningen for København“ og „Elektroinstallatørforeningen for Provinserne“, der alle ønskede at blive repræsenteret i Raadet, naturligvis ud fra den ideelle Betragtning, at Raadet derved vilde vinde i Sagkundskab til Gavn for alle Parter.

Naar Udvalget som Helhed ikke har kunnet gaa ind for Opfyldelsen af disse Ønsker, er Grunden selvsagt udelukkende den, at man har været enig med Ministeren i, at Medlemsantallet af Elektricitetsraadet ikke burde forøges, og at man i øvrigt mente, at den Sammensætning, Raadet vilde faa efter Lovforslaget, var fornuftig og rimelig. Ministeren har over for Udvalget tilkendegivet, at han ikke var uvillig til en Ombytning med Hensyn til Besættelsen af de enkelte Pladser i Elektricitetsraadet, naar der blot blev taget tilstrækkeligt Hensyn til alsidig Sagkundskab m. v. Men selv om Udvalget eller dog en stor Del af Udvalget har ment, at det er lidt af en Flothed, at der tildeles De samvirkende Sogneraadforeninger en Repræsentant, samtidig med at Oplandscentralerne og Jævnstrømsværkerne paa Landet faar to Repræsentanter, har man dog ment at burde opretholde den foreslaaede Sammensætning af Raadet, bl. a. vel ogsaa af Hensyn til, at det andet høje Ting, Landstinget, som bekendt enstemmigt har vedtaget hele Lovforslaget i den foreliggende Form. I øvrigt vil jeg mene, at det ingenlunde er udelukket, at Ønskerne fra de nævnte Organisationer om at blive repræsenteret i Raadet i væsentlig Grad kan blive imødekommet ved den af Ministeren foreslaaede Sammensætning af Raadet, det gælder saaledes Maskinmestrene og tillige Fabrikker og Grossister.

Installatørforeningen har ved sin Deputation fremsat Ønske om en Skærpelse i Bestemmelserne i § 5 med Hensyn til Bortrettigheden til at udføre Arbejder ved elektriske Stærkstrømsanlæg. Heroverfor har man, saaledes som det er anført i Betænkningen, henvist til Lov Nr. 9 af 23. Januar 1903, der omhandler dette Forhold, idet man i øvrigt har gjort opmærksom paa, at den her nævnte Lov formentlig i nær Fremtid vil blive taget op til Revision ved Indenrigsministeriets Foranstaltning.

Til Gengæld har Land-Elektricitetsværksbestyrerne fremsat Betæneligheder med Hensyn til Virkningerne af § 5, idet man har ment, at Paragraffen vil virke for rigoristisk over for dem. Den Bestemmelse i § 5, som disse Organisationer tænker paa, lyder saaledes:

„Dog er alene Personer, der har bestaaet en af Ministeren for offentlige Arbejder godkendt Prøve for elektriske Installatører, berettigede til at paatage sig Udførelsen og Vedligeholdelsen af saadanne Stærkstrømsanlæg, som er underkastet Tilsyn ifølge § 1 A. 4.“

Denne Bestemmelse er ganske vist en Præcisering eller, om man vil, en Skærpelse af Bestemmelserne i den før nævnte Lov af 1903, navnlig for saa vidt angaar de nærmere bestemte Anlæg, som er nævnt i § 1, Stk. 4, der omhandler Anlæg i saadanne Rum, i hvilke der kan opstaa Eksplosionsfare, eller hvor der er stærk eller godt ledende Fugtighed eller andre særlige Forhold. Men dels tør man vel fastslaa, at det, hvor Talen er om saadanne Anlæg, hvormed der er forbundet Livsfare, er af den allerstørste Vigtighed, ja, af afgørende Betydning, at kun Folk med virkelig god praktisk og teoretisk Uddannelse og Viden faar Ret til at paatage sig saadanne Arbejder og dermed Ansvar, med andre Ord Folk, der ikke alene føler at have det formelle, men ogsaa det reelle Ansvar, det maa Samfundet være interesseret i. Og dels er det Udvalgets sikre Tro, at der ved Administrationen af Loven, om Lovforslaget maatte blive vedtaget i den foreliggende Skikkelse, vil blive øvet den fornødne Retfærdighed over for Land-Elektricitetsværksbestyrerne, saaledes at man ikke øver unødvendig eller overhovedet øver Uret mod dem. Man vil selvfølgelig ved Lovens Praktisering lade den sunde Fornuft være raadende, saa at man ikke kommer til at øve Uret over for de kvalificerede Bestyrere, og forhaabentlig er de kvalificerede alle sammen.

Et Mindretal af Udvalget, bestaaende af de 3 ærede konservative Medlemmer, har stillet et Ændringsforslag til § 3, hvorefter man imødekommer de 3 nævnte Organisationers Ønske om hver for sig at faa en Repræsentant i Elektricitetsraadet. Jeg skal, idet jeg i øvrigt henviser til de Udtalelser, jeg allerede har fremsat angaaende Raadets Sammensætning, anbefale at stemme imod dette Ændringsforslag. Derimod skal jeg anbefale at stemme for det af Udvalget som Helhed stillede og af Ministeren tiltraadte Forslag til en ny Affattelse af det næstsidste Stykke i § 3, hvorved der sker